

MARIJA MALNAR JURIŠIĆ

FILOZOFSKI FAKULTET SVEUČILIŠTA U ZAGREBU

mmalnar@ffzg.hr

SRCE I DUŠA U HRVATSKOJ DIJALEKTNOJ FRAZEOLOGIJI¹

IZVORNI ZNANSTVENI RAD

UDK 811.163.42'373.72

DOI <https://doi.org/10.17234/9789531758635.33>

U hrvatskoj dijalektnoj frazeologiji zabilježeni su brojni frazemi čije su sastavnice nazići dijelova ljudskoga tijela. Za potrebe ovoga rada² iz objavljene su dijalektne građe ekscerpirani frazemi koji u svojoj strukturi sadrže lekseme *srce* i/ili *duša*, a dio građe prikupljen je terenskim istraživanjem. Promatraju se značajke takvih frazema, a osobita se pozornost usmjerava na njihovo značenje.

1. UVOD

Dosadašnja su istraživanja u frazeologiji potvrdila da su nazivi dijelova ljudskoga tijela čestim sastavnicama frazema³ (usp. npr. Kovačević 2012; Malnar Jurišić 2017). Zastupljenijima su se pokazali nazivi onih dijelova koji su vidljivi oku, a iznimka je upravo *srce* koje se, zbog svoje simbolike, ubraja među češće sastavnice (usp. Kovačević 2012: 283). Ovaj se, pak, somatizam dovodi u vezu s dušom, s kojom je u frazeološkome korpusu (kao i u percepцији stvarnosti koja nas okružuje) nerijetko u suodnosu.

¹ Dragoj Profesorici velika hvala na pruženome znanju i prilici života, na nesebičnoj podršci i brižnosti! Od srca...

² Rad je napisan u okviru projekta *Lingvistička geografija Hrvatske u europskome okružju (LinGeH)*, koji financira Hrvatska zaklada za znanost pod brojem HRZZ 3688.

³ O tome Hrnjak (2005: 20) piše: "Tako ljudsko tijelo u frazeologiji postaje predmet metaforičkog i metonimijskog prijenosa značenja putem kojeg dolazi do konceptualizacije određenih fenomena, a značajan dio frazeološkog fonda svakog jezika čine frazemi sa somatizmima kao komponentama."

Za potrebe ovoga rada iz objavljenih su radova (rječnika⁴, znanstvenih radova) ili rukopisnih doktorskih disertacija te građe prikupljene terenskim istraživanjem izdvojeni upravo oni frazemi koji u svojoj strukturi sadrže sastavnice *srce* i/ili *duša*.

2. UKRATKO O STRUKTURI

Među rijetke primjere frazema najmanjega opsega, minimalnih frazema, u ekscerpiranome se korpusu ubrajaju primjerice: *na dušu čiju*, *po duši*, *s dušom*.

U frazeme sveze riječi ubrajamo sveze poput:

- glagol + imenica: *dati dušu*, *griješiti dušu*, *ispiti dušu* komu, *nemati duše (dušu)*, *spasiti dušu*, *imati srca* {za koga}, *nemati srca*, *slomiti srce* komu
- glagol + pridjev + imenica: *imati dobru dušu*, *biti čistoga srca*, *biti tvrda (tvrdoga) srca*, *imati tvrdo srce*
- glagol + imenica + glagol: *ne moći srcu odoljeti*
- glagol + imenica + prijedlog + imenica: *imati srce od kamena*, *staviti srce na mjesto*
- glagol + prijedlog + imenica: *imati (nositi) na duši koga/što*, *odnijeti na duši što*, *biti bez duše*, *biti bez srca*, *raniti u srce koga*, *smijati se (nasmijati se) od srca*, *ujesti (ugristi) za srce koga*
- imenica + glagol: *dušu mučiti* komu, *dušu odmoriti*, *dušu ispustiti (pustiti)*
- imenica + prijedlog + imenica: *duša od čovjeka*, *ruku na srce...*

Česti su primjeri frazema sa strukturom rečenice: *srce je na mjestu* komu, *srce je od kamena* komu, *srce je sašlo (došlo, iskočilo i sl.) u pete (petu, gaće)* komu, *duša je na jeziku* komu, *duša je komu došla (izašla) u grlo (na jezik)*, *dušu bi dao tko* komu, *pao je kamen {sa} srca* komu, *izdalо je srce koga*, *srce puca (je puklo) {od tuge}* komu, *srce se para {od tuge}* komu, *srce se*

⁴ Korpus, koji se donosi na kraju rada, primarno je izdvojen iz *Frazelogije novoštokavskih ikavskih govora u Hrvatskoj: s rječnikom frazema i značenjskim kazalom s popisom sinonimnih frazema* (Menac-Mihalić 2005), *Frazeologije križevačko-podravskih kajkavskih govora s rječnicima* (Maresić i Menac-Mihalić 2008) i *Frazeologije splitskoga govora s rječnicima* (Menac-Mihalić i Menac 2011) te iz dostupnih dijalektnih rječnika i znanstvenih priloga. Izdvojeni frazemi poslužili su kao temelj za usmjereno istraživanje na terenu. Ovim putem zahvaljujem dr. sc. Joži Horvatu (Ludbreg) i doc. dr. sc. Marini Marinković (Osojnik) na prikupljenoj i ustupljenoj građi.

komu prepolovilo na pola, srce je stalo komu, srce vuče koga komu (kamo), teško je pri srcu komu, teško je palo na srce komu što, koliko ti {god} srce želi (hoće)...

Poredbeni frazemi zastupljeni su nešto rjeđe, a izdvajaju se primjeri poput: *čekati kao duša raj, kao duša bez tijela, tjerati (natezati, naganjati, mučiti)* koga kao vrag grešnu dušu, {*dobar*} kao duša. Potonji primjer pokazuje da u spomenutoj strukturi može izostati A-dio frazema, čime frazem sveze riječi može postati dvodijelnim poredbenim frazemom ili minimalnim frazemom (pridjevska sastavnica u frazemu *dobar kao duša* u pojedinim se govorima može i izostaviti).

3. RASPROSTRANJENOST I INAČICE

Većina je potvrđenih frazema ujedno i dijelom frazeologije standardnoga jezika⁵, kao što su to primjerice frazemi *duša od čovjeka, dušu ispustiti (pustiti), duša je na jeziku*⁶ komu, *mirne duše, biti tvrda (tvrdoga) srca, nemati srca, prirasti* komu {*k*} srcu, *srce je na mjestu* komu, *teško je pri srcu* komu..., a svi su oni potvrđeni i u svim trima hrvatskim narječjima. Iako malobrojni, u korpusu su zabilježeni i frazemi koji su karakteristični za manje govorno područje, tj. za užu regiju. Tako izdvajamo frazeme poput *duša će* komu u šupalj dub, zabilježen u štokavskome govoru Lovreća (Menac-Mihalić 2005: 164) ili primjer iz Dalmatinske zagore *pojila guzica dušu* (Gusić i Gusić 2004: 120). Ipak, možemo reći da će se tek dalnjim usmjerenim istraživanjima dijalektne frazeologije moći utvrditi stvarna čestotnost nekih, do danas rijetko zabilježenih primjera.

U korpusu su zamjetne i određene inačice frazema. Tako su, primjerice, na tvorbenoj razini potvrđene moguće varijacije glagolske sastavnice, a što se potvrđuje primjerima {*do*} u dušu znati (poznavati) koga ili dušu ispustiti (pustiti). Pritom, upotreba jednoga od oblika nije uvijek određena pripadnošću nekomu govoru ili narječju – naime, potvrde nas upućuju na to da se u istome govoru nekad mogu pojaviti oba oblika. Na leksičkoj su razini potvrđena dva tipa mogućih varijacija koje ne utječu na promjenu značenja samoga frazema. S jedne je strane moguća zamjena sastavnice unutar frazema bliskoznačnicom/istoznačnicom, tj. dijalektnim oblikom karakterističnim za pojedini govor, kao u primjerima *duša je na jeziku* komu ~ *duša je na*

⁵ Usp. npr. *Hrvatski frazeološki rječnik* (HFR) (Menac, Fink Arsovski i Venturin 2014) i *Baza frazema hrvatskoga jezika* Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovlje.

⁶ U HFR-u (2014: 108) naveden je frazem *duša je na jeziku (u nosu)* komu.

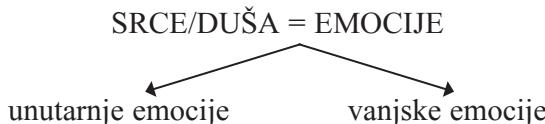
zajiku komu, *imati srce od kamena* ~ *imati srce od kamika*. S druge strane imamo primjere *duša je komu došla u grlo* ~ *duša je komu izašla na jezik*, *imati na duši koga/što* ~ *nositi na duši koga/što*, *srce je sašlo u petu* komu ~ *srce se kalalo u gaće* komu, u kojima varijacija nije rezultat isključivo različitoga leksičkog fonda, nego i relativno slobodnoga izbora unutar određenih sastavnica u frazemu.

Uz to što su nositelji leksičkoga blaga, dijalektni frazemi ujedno upućuju na fonološke/morfološke značajke pojedinoga govora. Promotrimo li sastavnice *duša* i *srce* izolirano, razvidno je da na leksičkome planu one ne pokazuju raznolikost. Ipak, mogu se uočiti neke fonološke alternacije. Tako se leksem *duša* pojedinomu sustavu može prilagoditi samo prozodijski (npr. potvrda iz Hvara (*dūšā o(d) covīka* (Benčić 2014: 127)), ili i vokalno (npr. potvrda *mīrnę dūšę* iz Tršća, u kojem je, uz skraćivanje vokala *u*, došlo i do otvaranja vokala *e*). Uz to, u govorima u kojima je potvrđen cakavizam, uslijed promjene *š* > *s/š*, dolazi i do promjene u samoj sastavniči, kao što bilježimo u primjeru iz Trogira *Švē šan mu iškāntā cà mi je bīlo nà dušu* (Geić 2015: 128). I *srce* se, osim na razini prozodije (npr. *Pál mi je kámən sa s̄'ca* – Osojnik), može prilagoditi / prilagođava i na razini vokalizma. Tako u govorima u kojima je potvrđena zamjena poluglasa uz slogotvorno *r* > *a*, *e*, *o* ili *ɛ* i u frazeološkome korpusu bilježimo primjere poput *Ke me je tēšku, mē tāk sērci bāli* (Malnar 2011: 103) ili *Rěklo bi se dā (n)joj je prirěsa sārcu* (Benčić 2014: 378). Zamjetno je, međutim, da se u nekim govorima navode i dvostrukosti, tj. fonološke inačice (npr. *ujist za srce/serce/sarce* (Turk 1998: 273); *bāli mē sērci/s̄'ci* (Tr)) koje upućuju na moguće različitosti ili promjene u samome sustavu. Unutar konsonantizma i ovdje se može uočiti promjena uslijed cakavizma, kao što je to u primjeru *Cę nēj pa vōle, tūde š̄rci bāli* (Malnar 2012: 200).

4. SIMBOLIKA I ZNAČENJE SASTAVNICA

U definiranju⁷ *srca* i *duše* izdvajaju se *osjećaji* te možemo reći da oni predstavljaju svojevrsno središte ili ukupnost ljudskih emocija ili osobina, pri čemu srce predstavlja konkretan pojam, a duša njegov apstraktan parnjak. U frazeološkome korpusu oni često simboliziraju određenu emociju, a s obzirom na prikupljene potvrde, možemo razlikovati dva tipa emocija:

⁷ Jedna je od Aničevih definicija duše ‘ukupnost čovjekovih osjećaja, svijesti i karakternih osobina’ (Anić 2000: 198), a za srce bilježi i preneseno značenje ‘draga osoba’ (Anić 2000: 1096), čime se također upućuje na emotivne karakteristike.

Obje se sastavnice, naime, pojavljuju u frazemima kojima se izriče ili opisuje nečije emotivno stanje (*unutarnje emocije*), ali i u onima kojima se izriče ili opisuje emotivan odnos prema nekome (*vanjske emocije*).

U unutarnje emocije koje se izražavaju ovim frazemima najčešće ubrajamo trenutne negativne osjećaje pojedinca poput straha (*duša je komu došla (izašla) u grlo (na jezik)*), *palo je srce u gaće komu*, *presjeklo {je} oko srca koga*, *srce je sašlo (došlo, iskočilo i sl.) u pete (petu, gaće) komu*, *srce je u petama komu*) ili patnje (*boli koga {i} duša {i tijelo}*, *teško je pri (u) duši komu*, *boli (zaboljelo je) srce {i duša} koga*), ali i pozitivne osjećaje olakšanja ili smirenosti (*duša je na mjestu komu*, *pao je kamen sa srca komu*, *srce je na mjestu komu, staviti srce na mjesto*). S obzirom na emotivan odnos s/prema drugima, izdvajaju se frazemi koji izriču nanošenje boli drugomu (*dušu mučiti komu*, *ispiti dušu komu*, *raniti u srce koga*, *ujesti (ugristi) za srce koga*), ali i osjećaj empatije ili ljubavi prema kome (*imati srca {za koga}*, *imati pri srcu koga*, *voljeti svim srcem koga/što*). Zamjetno je da se *stabilnost* ljudskih emocija oslikava *stabilnošću* spomenutoga somatizma, tj. delokaliziranost može dovesti do negativnih emocija (npr. *duša → grlo*, *srce → gaće*, *srce → pete*, *srce → (iz)van*), a čime se naglašava da je sve pozitivno (kako treba biti) kada je *srce/duša = emocija* ‘na mjestu’, tj. mirno. U govoru Ludbrega zabilježena je potvrda *duša se v rit povrnula komu*, u značenju ‘zadovoljan je *tko*, miran je *tko*, smiren je *tko*, osjeća *tko* da je sve u redu’. U spomenutoj je primjeru *pravo mjesto* konkretno definirano te se *duša* smješta unutar drugoga somatizma (stražnjice), a pozitivan je osjećaj uvjetovan upravo njenim *povratkom* na to, tj. *njezino mjesto*. Glavnina, pak, korpusa pokazuje da je smještanje *srca/duše* u ili uz somatizam *stražnjica* povezano s negativnim osjećajima nezadovoljstva, uvrjenjenosti (*imati srce blizu guzice*), straha (*srce je u stražnjicu skočilo komu⁸*, *imati srce blizu guzice*) ili s krivim postupcima (*pojela guzica dušu*).

Izricanjem fizičkoga⁹ bola imenovane sastavnice zapravo se izražava psihička, tj. emotivna bol, što se iščitava iz primjera poput *boli (zaboljelo*

⁸ Ovdje možemo uvrstiti i frazem *palo je srce u gaće komu*.

⁹ “Manifestacija emocija uvijek je dakle povezana s nekom fizičkom reakcijom koja se očituje u neverbalnoj komunikaciji, a ona je osnova za nastanak velikoga broja frazema” (Kovačević i Ramadanović 2016: 508).

je) srce {i duša} koga ili *boli* koga *{i} duša {i tijelo}* pri čemu se izricanjem izostavljenog dijela frazema dodatno naglašava cjelovitost organizma i tako postiže intenzifikacija polaznoga značenja. Iz korpusa se, usto, može zaključiti da se somatizam *tijelo* pojavljuje isključivo uz somatizam *duša* (ne *i srce*), čime se u suodnos stavljaju duhovno i fizičko, tj. *duša* predstavlja nematerijalni dio bića, a *tijelo* materijalni. Potpunost je tako uvjetovana objema komponentama, što se može iščitati iz frazema *dušom i tijelom, kao duša bez tijela*. Razlog *isključivanja*, tj. neimenovanja srca u odnosu *tijelo – duša* vjerojatno je u tome što je srce konkretno, materijalan dio ljudskoga tijela te je samim time i uključen u viši rodni pojam *tijelo*.

Sa sastavnicom *duša* potvrđeni su i oni frazemi kojima se izražava značenje ‘odmoriti se’ (usp. *dušu odmoriti, odmoriti i s dušom i tijelom*). Uz njih možemo vezati i frazem *dati (napraviti) si oduška*¹⁰, ali i onaj u značenju ‘izdovoljiti se, uživati u čemu’ – *dati si srcu oduška*.

Poticajnim impulsom za nastanak frazema biva i slika tereta, tj. težine koja se preslikava na čovjekovo emotivno stanje (težina = teško = bolno, npr. *teško je pri (u) duši* komu, *teška srca, teško je palo na srce* komu što, *teško je pri srcu* komu), a takva etimologija¹¹ frazema dokazuje se i primjerima *presjeklo {je} oko srca* koga, *srce puca (je puklo) {od tuge}* komu, *srce se para {od tuge}* komu.

Već je iz samih primjera razvidno da su spomenuti somatizmi u međusobnoj korelaciji ne samo na razini sadržaja (sastavnice frazema koji su nositelji istoga značenja) nego nerijetko i na razini izraza. Tako su zabilježeni i frazemi u kojima supostoje obje navedene sastavnice (*boli (zaboljelo je) srce {i duša}* koga), a čime se postiže pojačavanje samoga značenja. Uz to, zabilježeni su i oni u čijemu je izrazu došlo do zamjene spomenutih sastavnica, a značenje se pritom ne mijenja (*duša je na mjestu* komu ~ *srce je na mjestu* komu). Uspoređujući frazeme hrvatskoga i ruskoga jezika s komponentom *srce*, Hrnjak dolazi do zaključka da međusobna zamjena spomenutih sastavnica nije uvijek moguća te navodi: “U hrvatskom je jeziku očito da su pojmovi srca i duše ipak u većoj mjeri odvojeni, pa je i u frazeologiji srce prvenstveno sjedište osjećaja, dok je čovjekova duhovna bit u duši koja je smještena negdje izvan srca” (Hrnjak 2005: 26). Potvrda je tomu i ekscerpirani korpus, koji potvrđuje da je variranje frazema sa sastavnicom *srce* i sastavnicom *duša* ograničeno i da je u velikome dijelu korpusa moguća samo

¹⁰ Anić (2000: 668) *odušak* definira kao ‘izraz osjećaja koji su se nakupili u duši’.

¹¹ “U frazemima sa somatskom sastavnicom *srce* opisuje se duhovno stanje čovjeka, tj. ostvarena je metonimija u kojoj slamanje ili povređivanje čijega srca ukazuje na čiju psihičku bol (...)” (Kovačević i Ramadanović 2016: 513).

jedna, uvijek ista sastavnica (npr. *griješiti dušu*, *odmoriti i s dušom i tijelom*, *srce puca (je puklo) {od tuge} komu*).

Uz to, frazemima sa sastavnicom *srce* i sastavnicom *duša* može se izraziti i karakterna osobina pojedinca, a što iščitavamo iz primjerâ *biti bez duše*, *{dobar} kao duša*, *duša od čovjeka*, *imati dobru dušu*, *prodati (dati) dušu sotoni* (*vragu, đavlju*), *biti bez srca*, *biti tvrda (tvrdoga) srca*, *imati srca {za koga}*, *imati tvrdo srce*, *nemati srca*, *srce je od kamena komu...* I ovdje *kvaliteta somatizma* oslikava *kvalitetu čovjeka* (dio za cjelinu, tj. jedna sastavnica = ukupnost svih pozitivnih ili negativnih asocijacija). Srce se, pritom, kako navodi Vidović Bolt (2016: 31), "može metaforički konceptualizirati kao spremnik u kojem je pohranjena dobrota (*dobra srca*), koji se može otvarati (*otvorena srca*), odnosno širiti (*široka srca*), koji može biti velik (*velika srca*), mekan, odnosno p(r)opustljiv (*meka srca*) ili pak velike vrijednosti (*zlatna srca*)".

Frazem *dva bez duše, treći bez glave* u suodnos stavlja psihičko/duhovno (*duša*) i razumsko (*glava*), a cjelovitost se ostvaruje upravo postojanjem obaju elemenata (dobar je onaj tko ima i *dušu* i *glavu*, tj. koji posjeduje i duhovnu i intelektualnu razinu). Odnos *duša ~ razum* može se promatrati i iz frazema *imati na duši* koga i *imati na savjesti* koga (usp. i Menac-Mihalić 2005: 164), pri čemu su obje razine stavljene u potpuno ravnnopravan položaj (intenzitet osjećaja odgovornosti ili grižnje savjesti isti je neovisno o tome jesmo li u frazemu upotrijebili sastavnicu *duša* ili *savjest*).

Srce se može promatrati kao najviša instancija ili mjerilo u određivanju ljudskih vrijednosti, što pokazuju i frazemi *od {svega} srca i ruku na srce*¹². Takva se percepcija veže i uz *dušu*, što se može zaključiti na temelju frazema *po duši*.

Uz simboliziranje osjećaja, srce simbolizira i život, što je povezano s njegovom osnovnom funkcijom/definicijom, tj. pulsiranje srca = život, prestanak rada srca = smrt. Takva je slika potaknula nastanak frazema *izdalo je srce* koga.

U tome se semantičkom polju (izricanju smrti) plodnjom ipak pokazala sastavnica *duša*. Postojanje duše upućuje na postojanje života, odnosno *napuštanje* duše dovodi do "napuštanja" života (*dušu ispustiti (pustiti)*). Slika

¹² "Već smo spomenuli da smo iskrenost uključili u osjećaje (v. *dolaziti iz srca*), iako, strogo uvezši, ona nije osjećaj. Međutim, nalazi se na pola puta između racionalnog i emocionalnog te smo mišljenja da više zadire u emocionalno jer se, primjerice, neiskrenost može manifestirati osjećajem grižnje savjesti. S obzirom na to, a i na spomenute kognitivne mehanizme, smatramo da možemo govoriti i o konceptualnoj metonimiji SRCE ZA ISKRENOST" (Novoselec 2019: 155).

izlaska duše iz tijela, tj. vjerovanje da izlazak duše kroz usta i nos znači skoru smrt (usp. Opašić i Gregorović 2010: 58), motivirala je i nastanak frazema *duša je na jeziku* komu ‘jedva je živ *tko*, na izdisaju (samrti) je *tko*’. U jednome je frazem potvrđena i umanjenica glavne sastavnice (*dušica visi na končiću* komu¹³), čime se želi prikazati slabost, krhkost ljudskoga života. Izricanje smrti ostvaruje se i frazemom *predati (izručiti) dušu Bogu*, temeljenu na religijskim motivima. Ovdje se referiramo i na ustaljene izraze koji se rabe kada se govori o dragome pokojniku *Bog daj duši lako* komu, *Bog daj duši mira* komu, *Bog da duši pokoj* komu i *Bog pomiluje dušu* komu, a ista je motivacija poslužila i za nastanak frazema u značenju ‘uzaludno čekati’ *čekati kao duša raj*. I dok se uz sastavnicu *Bog* vezuju pozitivne konotacije (sadržajem vezane uz zagrobno), uz sastavnicu *vrag* očekivano je zabilježeno suprotno. Frazemi u kojima se ta sastavnica pojavljuje uz *dušu* označavaju negativne, zle osobe (*prodati (dati) dušu sotoni (vragu, đavlu)*) ili pak iskazuju fizičko/psihičko mučenje *koga (tjerati (natezati, naganjati, mučiti) koga kao vrag grešnu dušu)*. Potonji je frazem motiviran vjerovanjem i slikom mučenja grešnika u paklu, a uz njega vežemo i frazem *mučiti se kao grešna duša*, dok je grijeh koji obuzima dušu poticajan impuls za frazem *griješiti dušu*. Iz korpusa se može zamjetiti da se spomenuti frazemi, oni u kojima se uz *dušu* spominju i *grijeh* ili *vrag*, odnose na žive osobe i njihove karakteristike¹⁴, dok se sastavnica *Bog* uglavnom¹⁵ spominje u frazemima koji se odnose na drage pokojnike.

Glavninu promatranoga korpusa čine frazemi koji nose jedno značenje, ali zabilježeni su i oni koji mogu nositi dva. Značenja višezačnih frazema pritom se mogu djelomično preklapati, kao što je to u primjeru *imati (nositi) na duši koga/što*, koji uz značenje ‘biti odgovoran za čiju nesreću ili smrt, nanijeti komu zlo, osjećati grižnju savjesti’ nosi i značenje ‘biti opterećen *kime/čime*’. Možemo reći da je drugo značenje dijelom uvjetovano prvim, tj. izazivanje nečije nesreće ili zla rezultira čijom opterećenošću. Uz to, potvrđeni su i oni frazemi u kojima nema semantičke sličnosti, kao što je npr. *srce je htjelo iskočiti van* komu u značenjima ‘jako se prestrašio *tko*’ i ‘jako se umorio *tko*’ ili pak frazem *dušu ispustiti (pustiti)* u značenju ‘jako se umoriti, jedva disati od napora’ ili

¹³ U građi je potvrđena i inačica spomenutoga frazema *život visi o (na) koncu* komu, iz čega zaključujemo da su *duša* i *život* zamjenjive sastavnice.

¹⁴ U dijalektnoj su frazeologiji zabilježeni frazemi u kojima se nečija smrt može izraziti i frazemima sa sastavnicom *vrag/đavao*, ali oni u promatranoj građi u svojoj strukturi ne sadrže sastavnicu *duša*. Razvidno je da će se takvi frazemi upotrijebiti kada se pokojnika želi prikazati negativno ili kada nekomu nije drag (npr. *otići đavlu na zavit (račun)* ‘umrijeti (o lošoj osobi)’; Menac-Mihalić 2005: 168).

¹⁵ U korpusu je zabilježen primjer u kojemu se sastavnica *duša* pojavljuje uz sastavnicu *Bog*, a odnosi se na živu osobu koja je bolesna, koja se muči ili teško radi (*Bogu dušu*, *Bog je neće*).

‘umrijeti’. Iako u potonjemu frazemu na razini značenja nema sličnosti (*umor* ~ *smrt*), možemo reći da je poticajni impuls nastanka frazema isti, tj. teško disanje umiruće osobe povezano je s teškim disanjem izazvanim umorom. U frazemu *boli koga {i} duša {i tijelo}* potvrđena su značenja ‘teško je *komu*, pati *tko*’ te ‘umoran je *tko*’, pri čemu se više značnost grana u dva smjera, tj. izražava se psihičko stanje pojedinca (*patnja*), ali i fizička komponenta (*umor*).

Treba reći da neki frazemi, koji se na razini cjelovita korpusa definiraju kao više značni, u pojedinoime govoru mogu biti i jednoznačni, te možemo govoriti o relativnoj više značnosti. Tako je, s jedne strane, frazem *nemati srca* više značan u svim zabilježenim govorima, dok se uz frazem *srce je htjelo iskočiti van* komu pojedino (jedno) značenje veže uz pojedini govor (npr. u Ludbregu ‘jako se umorio *tko*’, u Podravskim Sesvetama ‘jako se prestrašio *tko*’).

5. ZAKLJUČAK

Sastavnice *srce* i *duša* pokazale su se čestim dijelovima frazema. Neki od njih potvrđeni su na razini nacionalne frazeologije, dok se neki vežu uz skupinu govora ili samo uz pojedini govor. Njima se najčešće izražava emotivno stanje pojedinca, njegove osobine ili pak međuljudski odnosi. Dio korpusa izražava i fizičke značajke, kao npr. *umor* ili *teško disanje*. *Srce* se pokazalo plodnjicom sastavnicom u izražavanju emotivnih odnosa, dok je *duša* češća sastavnica frazema kojima se izriče *smrt*.

Zahvaljujući dosadašnjim istraživanjima u dijalektnoj frazeologiji, omogućeno je daljnje usmjereno ispitivanje koje će pridonijeti i proširivanju korpusa te donošenju novih zaključaka, kako na razini jednoga govora, tako i na razini narječja, pa i hrvatskoga jezika u cjelini.

Popis kratica imena naselja u čijim je mjesnim govorima zabilježena frazeološka građa¹⁶:

Bak = Bakovčice; Maresić i Menac-Mihalić (2008)	Cr = Crikvenica; Ivančić Dusper i Bašić (2013)
Bib = Bibinje; Šimunić (2013)	Ča = Čabar; Malnar (2011; 2012)
Bl = Blato; Milat Panža (2015)	Či = Čišla; Menac-Mihalić (2005)
Bo = Boljun; Francetić (2015)	Do = Dobrinče; Menac-Mihalić (2005)
Br = Brnaze, Menac-Mihalić (2005)	DP = Donje Pazarište; Menac-Mihalić (2005)
Brv = Brovinje; Nežić i Opašić (2016)	DZ = Dalmatinska zagora; Gusić i Gusić (2004)
Ce = Cerje; Šatović i Kalinski (2012)	

¹⁶ Iza imena naselja navodi se podatak o literaturi, odnosno izvoru frazeološke građe.

Dur = Đurđevac; Maresić i Miholeski (2011)	Ot = Otok; Menac-Mihalić (2005)
Ga = Gala; Menac-Mihalić (2005)	Pet = Peteranec; Maresić i Menac-Mihalić (2008)
Go = Gospić; Menac-Mihalić (2005)	PiZ= Pitve i Zavala; Barbić (2011)
Gr = Grobnik; Lukežić i Zubčić (2007)	Pr = Prezid; Malnar (2012)
Hv = Hvar; Benčić (2014)	Ru = Runović; Menac-Mihalić (2005)
Kas = Kastav; Miletić (2019)	Se = Senj; Moguš (2002)
Klo = Kloštar Podravski; Maresić i Menac-Mihalić (2008)	Ses = Podravske Sesvete; Maresić i Menac-Mihalić (2008)
Kr = Krk; Turk (1998)	Si = Sinj; Menac-Mihalić (2005)
Križ = Križevci; Maresić i Menac-Mihalić (2008)	Spl = Split; Menac-Mihalić i Menac (2011)
Ldb = Ludbreg; Horvat, neobjavljena građa	Ši = Šibenik; Menac-Mihalić (2005)
LI = Lika; Čuljat (2004)	Tr = Tršće; Malnar (2011; 2012 i neobjavljena građa)
Lo = Lovreć; Menac-Mihalić (2005)	Trog = Trogir; Geić (2015)
No = Novalja; Vranić i Oštarić (2016)	Vir = Virje; Maresić i Menac-Mihalić (2008)
Op = Opuzen; Menac-Mihalić (2005)	Vrb = Vrbovec; Maresić i Menac-Mihalić (2008)
Os = Osojnik; Marinković, neobjavljena građa	

RJEČNIK FRAZEMA SA SASTAVNICAMA SRCE I DUŠA

biti bez duše¹⁷ = biti nemilosrdan, bezdušan, bezosjećajan¹⁸: *Tâ člověk je přež dūši* (Bo). *Nije on bez duše* (Ga, Lo). *Ún je bez dūše, gleč kák se pøonžša prema nê* (Ldb). *Mojá málá cêli dán nápamet bûba z vrâžjega libra, a prôkljeti üçitelji kakò da su bez dûšê* (No). *Bez dûšé jé* (Ses). *Nije ôn bez dušë* (Spl).

biti bez srca = biti bezosjećajan, hladan: *Nigdôr se ne nasměje, pôk sy sî mîslyjo da je bes sr̄ca* (Ldb). *On je bes sr̄ca* (Lo). *Ôn je bë(z) srca* (Spl).

biti čistoga srca = biti nedužan, čiste savjesti: *Jô sem čistoga sr̄ca, znôm da sem niš nê krîf* (Ldb).

biti duša čega = biti pokretač i središte čega, biti izrazito dobra osoba: *Mîcyka je dûša náše fare* (Ldb).

¹⁷ Uopćeni se frazem, u dosadašnjoj literaturi, na standardnom jeziku donosi ako u njemu postoji odgovarajući ekvivalent; uopćeni frazemi ovdje su na svim razinama prilagođeni hrvatskomu standardnom jeziku.

¹⁸ Značenja frazema preuzeta su iz konzultiranih rječnika ili oblikovana slijedeći dosadašnju metodologiju obrade frazeološke građe.

biti tvrda (tvrdoga) srca = biti okrutan, nemilosrdan: *On je tvrda srca* (Ga). *Ôn ti je tvrdôga sřca, ūzalud ga je mòlit* (Spl). *Ona je tvrda srca* (Ši).

Bog da duši pokoj komu = /kaže se kad se spominje dragi pokojnik/, zagrobni mir: *Bôg mu dâ dûši pôkôj, nanosîja se životâ u tî devedesët i pê' gödin* (Bib). *Bôg je dâ dûši pokôj, košto san se pûti kod një nâpija ružôja, znâla ga je od marâšak lîpo naprâviti* (Bib). *Pokôjan dum Ivân Gardenâl, Bôg mu dâ pokôj dûši, bî je pûno gödišća paròk u Blâtu* (Bl). *Bôg mu dô (dûši) pokôj!* (Hv). *Žtviman Bôj dô zdrôvje, a môrtviman Bôj dô pokôj dûši* (PiZ).

Bog daj duši lako komu = /kaže se kad se spominje dragi pokojnik/: *Bôg mu dêj dûše lêke!* (Ce). *Če be vmrôu, be rékla Bôk mo dâj dûše lâhko* (Ča). *Bîl je poštëny čôvek, Bôk mo dêj dûšy lèfkô* (Ldb). *Bôg mu dâj dûše lâxko* (Os). *Bôk mo dâj dûše lâko* (Pr).

Bog daj duši mira komu = /kaže se kad se spominje dragi pokojnik/: *Bôk mo dêj dûšy mëra* (Ldb).

Bog pomiluje dušu komu = /kaže se kad se spominje dragi pokojnik/, zagrobni mir: *Bôg ju dûšo pómiluj!* (Os).

Bogu dušu, Bog je neće = zlo je komu, bolestan je, jedva je živ; teško *tko* radi: *Za têške trenûtkê u životû nâši ljûđi ìmaju nû izreku: Bôgu dûšu, Bôg je nê če* (Bib)! *Bôgu dûšu, Bôg je nêče* (Bl). *Bogu dušu, Bog je neće* (Do, Ga, Lo, Ot, Si). *Bôgu dûšu – Bôg je nêče* (PiZ). *Bîdan Jûre, kâkô mu je slâbo – Bôgu dûšu, Bôg je nêče* (Spl).

boli koga {i} duša {i tijelo} = 1. teško je komu, pati *tko*: *I duša i tilo me boli* (Br). *Dûša më bôlî* (Ce). *Bolî me dûšâ* (Hv). *Bolî me dûša dok vîdym f kâkvem je stôjno* (Ldb). *Boli me i duša i tilo* (Op). *Dûšâ me bolî, kad tò gljëdan* (Se). *Bolî me i dûšâ i tilo* (Spl). *Bâli më dûša, hûdu me jë* (Tr); 2. umoran je *tko*: *Bâli më i duša i t u* (Tr).

boli (zaboljelo je) srce {i duša} koga = teško je komu, pati *tko*: *Boli me srce i duša* (Či). *Boli ga srce i duša* (Ga). *Bolî ga s ce kaj n  mre videty sv je vn ke* (Ldb). *Boli me sr ce i du a kad t  vidim* (Os). *Bolî m  sr c  i d a k j n  o en l Mar cu* (Ses). *Bolî me sr ce kad i vidin z jedno* (Spl). *Bolî me sr ce i du a ka(d) t  c jen* (Spl). *Boli me sr ce i du a kad je vidin* (Ši). *Bâli m  sr ci ke ga viden kok j ka* (Tr). *Boli m  sr c  i d a dok ga v dim kak j  b t zen* (Vrb).

čekati kao duša raj = uzaludno čekati: *S mo t  t ka s di, bo    kal kak d a r ja!* (Đur).

dati dušu = biti predan *čemu*: *D t d u u* (Hv).

dati dušu za što = biti dobar u *čemu*: *T  njeg v br d je d u u d  za t c  m re i po n jv  en v tru* (Bib).

dati (napraviti) si oduška = 1. odmoriti se: *Mal  si  d u ka naprav mo od  d ajna* (Đur). *Za dv    dna gr m na g d i ni pa bom si d l  du ka* (Os); 2. izdovoljiti se, u ivati u *čemu*, iskoristiti nesputanost: *Napop valy sm  se pry m sy, b s sem sy d la  d o ka* (Ldb).

dati si srcu oduška = izdovoljiti se, u ivati u *čemu*, iskoristiti nesputanost: *Dog d jde dim , m ma m  napr vy j sty kaj n jv   v ly, kaj sy d  sr c   d o ka* (Ldb).

dati svoje srce komu = voljeti koga: *Jěst sen te dā̄ua sváj sěrci* (Tr).

dirnuti do srca koga = jako dirnuti koga: *Dírnölo ga jě do sřca* (Ses).

{do} u dušu znati (poznavati) koga = dobro poznavati koga: *Poznan te u dušu* (Do).

Poznan ga u dušu (DP). *Znan ga u dušu kakvi je* (Ga). *Poznájen ga u dūšu!* (Hv).

Póznam ga věč dōgo, y mīslým da ga pòznam v dūšo (Ldb). *Znan je u dušu kakva je* (Lo). *Znám te u díuso* (Os). *Poznáti někoga v dūšu* (Pet). *Póznam ga v dūšu* (Ses). *Nú znaden do u dušu* (Si). *Znán ga ü dūšu* (Spl). *Poznáje me ü dūšu* (Spl). *Znán jā njěga ü dūšu, ôn je dòbar čòvìk* (Spl). *Znan ga u dušu* (Ši). *Páznan ga nùtre v dūšo* (Tr). *Němrę mē prevaràti, dòbre ga pòznam v dūšu* (Vrb).

{dobar} kao duša = jako dobar: *Ona je dobra ka duša* (Br). *Ôn tì jě dòber kak dūša*

(Ce). *Dobar ko duša* (Či, Ga, Lo). *Dobar ka duša* (DP). *Sák ty bø røkel da je ūna dòbra kaj dūša* (Ldb). *Dobar ki duša* (Ot). *Dòber kàk dûša* (Ses). *Dòbar je kâ dúša* (Spl). *Dobar je ka duša* (Ši).

dobra duša = dobar čovjek: *Níka dobrà dūšà mi je tovàra dognàla dòma* (No). *Priden jě, dýabra duša* (Tr).

dobra (dobroga) srca = dobar, suosjećajan, darežljiv: *Biti dôbrøga sìrca* (Ce). *Oní su dobrà sřca i sìgúrno cé ti pomòć* (Gr). *Bít dòbrega sárca* (Hv). *Bíl je húncutina, ma dobrèga sřca, vâvěk je ucítělice Mílice pomògáel nosít bôršu špêzùn* (Kas). *Lèjavica jé, ma je dobrèga sřca* (Kas). *Navék pómôže lûdyma, bâš je dòbrøga sřca* (Ldb). *Nisí je ni pošúljál, a govòriš da ti se činí da bi móglia bít dobrôrga srca i za drûge stvâri?* (No). *Bíl sém dôbrøga sřca* (Ses). *Tâj jě čòvèk nàvék bíl dòbrogia sřca* (Vrb).

doći do srca komu = ganuti koga; postati blizak komu: *Dòšlo mu jě do sřca* (Ses). *Né dâ da mu dòjé do sřca* (Ses).

duša će komu u šupalj dub = lagat će tko i bit će kažnjen: *Duša će ti u šupał dub* (Lo).

duša je komu došla (izašla) u grlo (na jezik) = jako se prepao tko: *Izašla mi je duša na jezik* (Op). *Duša mì došla u grlo* (Ši).

duša je na jeziku komu = jedva je živ tko, na izdisaju (samrti) je tko: *Dûša mu jě na ježíku* (Ce). *Dûša mûj na zajíku* (Cr). *Bo ôn zvâl žúpníka dòk dê dûša na jězik!* (Đur); 2. jako je umoran tko, potpuno je iscrpljen tko: *Dòk smø dòšly na výx brèga, dûša my je bîla na jezikò* (Ldb).

duša je na miru komu = zadovoljan je tko, miran je tko, smiren je tko, osjeća tko da je sve u redu: *Zděj me jě dûša na mìre, së jě dýabru přeňšuo* (Tr).

duša je na mjestu komu = zadovoljan je tko, miran je tko, smiren je tko, osjeća tko da je sve u redu: *Duša mi je na mistu* (Ga). *Jel ti sad duša na mistu?* (Lo). *Dúša mi je nà mìstu ka(d) si mi tò rèka* (Spl). *Jel ti sàd dûša nà mìstu?* (Spl). *Zděj me je ýohku dûša na mèiste* (Tr).

duša je u grlu komu = 1. na samrti je tko: *Ópče je nê móglia dixaty, dûša jy je bîla f požeròkò* (Ldb). *Dûša mu jě v gřlu* (Ses); 2. jako je umoran tko, potpuno je iscrpljen tko: *Dûša mò je f požeròkò bîla pòsle té věžby* (Ldb).

duša od čovjeka = jako dobar čovjek: *Tô je dûšu ot čověka* (Bo). *Duša ot čověka se* (Ča). *On je duša o čovika* (Či). *To je duša o čovika* (Do). *On je duša o čovika* (DP). *Duša od čovika* (DZ). *Duša o čov'ka* (Ga). *On ti je duša o čovika* (Go, Ru). *Ôn ti je dûša o(d) covika, u nîkoga se ne intrigôjè!* (Hv). *Zvanî grdobâ, a nûtreh dûša od čověka* (Kas). *Prôsy néga kaj ty pômôre, ûn je dûša ot čověka* (Ldb). *Môž ju je dûša od čoveka* (Os). *Frâne je dûša od čovika* (Se). *Dûša ot čověka* (Ses). *On t' je duša o čov'ka* (Si). *Ôn je dûša o(d) čov'ka* (Spl). *Duša o čov'ka* (Ši). *Ti se dûša uot čavéjka* (Tr).

duša se smirila komu = umro je *tko*: *Kad je ostârija i još se k tòmu razbolîja, vâjk je divâniâ da što će mu tâkvô žîc  i kak  je b lje umr ti i,  to, dûša mu se smîrila u B gu* (Bib).

duša se u stražnjicu vratila komu = zadovoljan je *tko*, miran je *tko*, smiren je *tko*, osje a *tko* da je sve u redu: *V  dok smo d byly t  p neze, dûša m  se v r t pov n ola* (Ldb).

dušica visi na končiću komu = u životnoj je opasnosti *tko*: *B l je j ko b l n, du ica mu je na k n c ice v sela* (Kas).

dušom i tijelom = potpuno, sasvim, u svemu: *Ôn j  za n  d šom i t lom* (Klo). *Nav jaly smo d šom y t lom* (Ldb). *S  smo se m olyly d šom y t lom* (Ldb). *D šom i t lom smo mislili na t b * (Ses). *D šom i t lom s m s  na t  pripr v la* (Vrb).

dušu bi dao tko komu = sve bi dao *tko* *komu*, dare ljiv je *tko*: *D šu bi mu d l, a s  zab day* (Ses).

dušu ispustiti (pustiti) = 1. jako se umoriti, jedva disati od napora, namu iti se oko  ega: *D   e ti ôn kop ti, sv s se usp še i s amo  to ne isp st  d šu, dok se usp enje uz skaline na p d* (Bib). *Du u san pustijo* (Do). *T  t  j p t za d šu spustit: s  n zg ru i st mo* (Gr). *D šu sam sp stil* (Kri ). *M raly smo p ske ity, c je , sk r  sem d šo sp styl!* (Ldb). *Kak je t  z m sko, d šo sem sp styl* (Ldb). *Du u san ispustala lete * (Lo). *D šo s m ispustil dok s m se g re isp til* (Os). *Sp stili smo d šu d k smo spuz li n  t j br g* (Ses). *Sp stil s m d šu d k s m d šel t m* (Ses). *P stila san d šu dok san d šla* (Spl). *P stija je d šu dok se p peja na tr ci p d* (Spl). *Ispustila san du u da stigen* (Ši). *Sp stili su d šu d k su nam ta i t j v s d f* (Vrb); 2. umrijeti, izdahnuti: *N s sus et je pre(t) d v   ri p sti d šo* (Bo). *Živ na ima p ru i p rn  k d spusti p ru a c ovek ima d šu i m rn  k d d šu spusti* (Ce). *Ne m ore d šu spustit, a m c i se ve  tr  m s ca* (Gr). *P stit d šu* (Hv). *Ôn bu sp stil d šu* (Klo). *M c yl se je d go, y f c ra je sp styl d šo* (Ldb). *J ndr na j  t k b t z n , s amo k j n  sp sti d šu* (Ses). *Sirom k, sp stil j  d šu* (Ses). *D da je b dan ju er p stija d šu* (Spl). *Ispustija je du u* (Ši). *S am  s   eka da p sti d šu, v c  j  d ge f jst b t z na* (Vrb).

dušu je dalo što za što = vrlo je prikladno što za što, pogodno je što, sasvim odgovara što: * f br s ek je d šo d l za s n ka * (Ldb).

dušu mučiti komu = jako mučiti koga: *Ne mu i mu du u* (Do).

dušu odmoriti = odmoriti se, odahnuti: *I en du u odmorit* (Do). *S edny sy m lo, po c ny sy d šo* (Ldb). *Gr n m lo d šu odm rit* (Spl).

dva bez duše, treći bez glave = nijedan od njih ne valja, svi su loši: *Dvâ bez dûše, trêjti bez glâvę* (Ce). *Dva bez duše, treći bez glave* (DP).

griješiti dušu = biti nepravedan, nanositi nepravdu: *Ne grîši dûšu* (Bib). *Ne grîši dûšu* (Bl). *Suličit je od svegâ, ne grîšite dûšu* (Bl). *Nâj grešiti dûšu* (Ce). *Ne griši duše* (DZ). *Ne bi tila grišit duše* (DZ). *Ne griši dûšu!* (Gr). *Nemôj grîšit dûšu!* (Hv). *Ne bî itî dûšu grîšit i svè izrèc nâglôs* (Hv). *Nê ūna lôša žêna, néj grêšyty dûšo* (Ldb). *Zâšto tâko gòvoriš o Pjêru? Ôn je dôbar čovîk, nêmôj grišit dûšu* (Spl).

imati dobro srce = biti dobar: *Îma tâk dûabru sêrci* (Tr).

imati dobru dušu = biti jako dobar: *On ti ima dobrú dušu* (Go). *Imât dôbru dûšu* (Hv). *Una ima dobró dûšo, dôla mô je sé kaj je mëla* (Ldb). *Ôn jëma dôbru dûšu, svè če ti oprôstît* (Spl).

imati dušu za svakoga = biti dobar prema svima: *Ôn ìma dûšu za sâkoga* (Klo). *Za sâkoga ima dûšo* (Ldb).

imati junačko srce = biti odvažan, srčan: *Imâti junâčko s'rce* (Bib).

imati kameno srce = biti veoma bezosjećajan: *Îma kâmeno s'rce* (Ldb).

imati (nositi) na duši koga/što = 1. biti odgovoran za čiju nesreću ili smrt, nanijeti komu zlo, osjećati grižnju savjesti: *Ne želin ga na duši* (Či). *Nosin te na duši* (Do). *Oću, pa ču gaja nos't na duši* (Ga). *Sé tê lûde koje so postrêlaly bojo môraly mëty na dûšy* (Ldb). *Da se je nê pyjôny sél v âoto y da je nê mél saobraćajkô, dênes nê by tê lûde mél na dûšy* (Ldb). *Samo divlaj po ceste, boš nôsil kôga na dûše* (Os). *Îmal boš ga na dûše za celi žîvot* (Pet). *Če sén kâmu zûo nardiûa pa ga iman na dûše* (Pr). *Îma ga na dûši* (Ses). *Nêču já imâti nîšt na dûši, naprâvi sâm kâk òčeš* (Ses). *Jèmâče ga cili žîvôt na dûši* (Spl). *Ima ga na duši* (Ši). *Uana ga bu ceu život jeméju na dûše* (Tr). *Dêlaj tî sâm këj òčeš, nêču té imeti na dûše* (Vrb);; 2. biti opterećen kime/čime; brinuti se o kome: *Îman ćudaj brigy na dûšy* (Ldb). *Îman té na dûše, ti se maja briga* (Tr).

imati pri srcu koga = voljeti koga: *V uâgen be dêjua râko za têzga ke ga imaš pr sérce* (Tr). *Tâk me je pr sérce* (Tr).

imati srca {za koga} = imati suošjećanja za koga, suošjećati s kim: *Da ima s'ca, oprôstyl by jy sé* (Ldb). *Jëmaš li tî s'rca ka(d) si tô mögla rëč mäteri?* (Spl).

imati srce blizu guzice = 1. biti strašljiv: *Imaš srce blizu guzice* (Ši).; 2. lako se naljutiti, uvrijediti; rasplakati se (oneraspoložiti se) brzo i bez osobita razloga: *Svâko mälo ôn se namûsi zbög ničega, bâš mu je s'rce blîzon gûjce* (Bib).

imati srce kao kamen = biti bezosjećajan (neosjetljiv): *Îmaš sêrci ko kâmen* (Tr).

imati srce kao u zeca = biti kukavica: *On tî je takî junak, ima s'rce ki u zeca* (Ga, Si). *Ôn ti je tâkvi junâk, jëma s'rce kâ u zêca* (Spl).

imati srce od kamena = biti bezosjećajan (neosjetljiv): *Imet s'rce ot kâmika* (Brv). *Îma s'rce ot kamëna* (Ldb).

imati tvrdo srce = biti okrutan, nemilosrdan, bezosjećajan: *Imet trdo s'rce* (Brv). *Ima tvrdo srce* (Či). *Îmaš tvrdo srce* (Do). *Nigdôr néj rékla da ima tâk třdø s'rce* (Ldb). *Îma trdo s'rce* (Ses). *Jëmaš tvrdo s'rce äko tô ne razùmîš* (Spl).

imati veliko srce = biti dobar, suosjećati s drugima: *Ne dēla tō rādy fōle, neg zōtō kaj ima vēlkō s̄rce* (Ldb).

ispiti dušu komu = izmožditi koga: *Stōra non je ispīla dūšu* (PiZ).

izdalо je srce koga = umro je tko: *İzdālo ga je s̄rce od debelinē* (Bl). *Bīlo je tō pretēškō za nēga, s̄rce ga je izdalō* (Ldb).

izrastao je u srcu tko komu = jako voli tko koga, povezan je tko s kim: *Ko da me je f s̄erće zrāstu* (Tr).

kao bez duše = zadihanu, bez daha: *Ulētija je ù sōbu kâ bez dušē* (Spl).

kao duša = jako dobar (o piću): *Rakija ko duša* (Lo). *Rakja ki duša* (Ot).

kao duša bez tijela = lagano, oslobođeno: *Ko duša bes tila* (Ot).

koliko je komu srcu drago = mnogo, u izobilju, koliko {god} želi tko: *Zēmy sy kōlōčy kulkō ty s̄rćo drôgo* (Ldb).

koliko ti {god} srce želi (hoče) = mnogo, u izobilju, koliko {god} hočeš: *Ima trate koliko ti srce oće* (DZ). *İma tam tōga kulkō ty s̄rće ôče* (Ldb). *Jēdi vōča kōliko ti s̄rće želi!* (Spl). *Nabēri si rūšek kūlikę ti gōt s̄rćę ôčę* (Vrb).

lakše je pri srcu komu = osjeća olakšanje tko, osjeća se mirnije tko: *Čym mō je rēkla da se bō výnola, bīlo mō je lēzy pry s̄rćo* (Ldb). *Slišaşa sen ga, prēc me je pr s̄erće ūágęle* (Tr).

mirne duše = mirne savjesti, bez grižnje savjesti, smireno, mirno: *Mîrnę dūšę* (Ce).

Čę mę vüla poprime, pôlej mîrnę dūšę lêpu narëdin (Ča). *Napravila je to mirne duše* (Či). *Otišla (ošla) san mirne duše* (Do). *Idi mirne duše* (DP). *Vęzda mōrēm mîrnę dūšę vmřti* (Đur). *Spavaj ti mirne duše* (Ga). *Reklà sān ti tō mîrnē dūšē, a tī tō zamī kako cēš* (Gr). *Mîrne dušē* (Hv). *Mîrnę dūšę mōrę vmřti* (Klo). *Mōreš mērne dūše ity, sę smo naprävyly* (Ldb). *Mogu to reć mirne duše* (Lo). *Sàd mōreš prójit mîrne dûše* (Os). *Otišla san mirne duše* (Ru). *Mōrēm säkomu mîrnę dūšę pogledāti w jôči* (Ses). *Ošla san mirne duše* (Si). *Učinila san tō mîrnē dušē* (Spl). *Öšlä san čä mîrne dušē jer san znäla da san učinila dôbro* (Spl). *Tō mōreš učinít mîrne dušē, níko ti nêče zámírit* (Spl). *Napravija je to mirne duše* (Ši). *Lêpu smo fsę nardile, zdęj grémō mîrnę dûšę spát* (Tr). *Mērnę dûšę ję ötišla od nēga* (Vrb).

mrziti koga/što iz dna (dubine) duše = jako mrziti koga/što: *Dōša mu je na sprōvōd za figūru, a svi dobrō znâmo da je pokojnjaka mřzjìa iz dnà dûšë* (Bib). *Mřzi ga iz dna duše* (Či, Lo, Ši). *Mřzin te iz dubine duše* (Či). *Mřzimo se iz dna duše* (Do). *Mřzi me iz dubine duše* (Do). *Mřzin ga iz dna duše* (DP, Go, Ru). *Měj zgledi da se üny ne třpijo, mřzyjø se z dnà dûše* (Ldb). *Mřzi je iz dna duše* (Ot). *Mřzeti někoga z dnà dûšë* (Pet). *Mřzi ga z dnà dûšë* (Ses). *Mřzin je iz dna duše* (Si). *Mřzin ga iz dnà dûšë* (Spl). *Mřzin te iz dubinē duše, a nè znan zăšto* (Spl). *Mřzin to iz dubine duše* (Ši). *Jěst ga mřzin z dnà dûšë, namâren ga videt* (Tr).

mrziti koga/što iz sve duše = jako mrziti koga/što: *Mrzí me i(z) svě dušē, a jā nè znān zăšto* (Spl). *Mřzi ga is sve duše* (Ši).

mučiti se kao grešna duša = jako se mučiti: *Páglej kok sę māntra ku gré̄šna dūša* (Pr). *Páglej kòk sę māntra ko gré̄šna dūša* (Tr).

na čiju dušu = čija je odgovornost: *Na tvoju dušu grij* (Ga). *Na tvojù dūšu* (Hv). *Ne mōraš, al ȳnda bō tō išlo na tvójo dūšo* (Ldb). *Na tvoju dušu* (Lo). *Óvī gríj gré na tvóju dūšu* (Spl).

na duši je komu što // na čijoj je duši što = 1. odgovoran je *tko* za što: *Tô jé na tvojój dūši* (Ses). *Tô bu tēbi na dūši* (Ses); 2. mori, opterećuje *koga* što: *Mōreš my ręčy sę kaj ty je na dūšy* (Ldb). *Švě šan mu iškàntâ cä mi je bilo nà dušu* (Trog).

na dušu komu = čija je odgovornost: *Tebi na dušu* (Go). *A óvō je tēbi nà dūšu* (Spl).

na srce stisnuti koga = prigriliti *koga*: *Ôn cé ju na sr̄ce stišnūt i bít cé njōj dobrò pul njīh* (Kas). *Stišnola ga je na s̄ice kaj da je nézyn* (Ldb).

ne biti ni od srca ni od prca = ne biti s *kim* ni u srodstvu ni u poznanstvu: *Némam jā níkaj š ním, nit mī jé ot sr̄ca ni ot p̄rca* (Đur). *Ône dvé so se sámō sméjale, a Zlatica, kaj mi n̄ ni od sr̄ca ni od p̄rca, óna se s̄ela uzá me i ónako ispitévala da kaj bōmo sàda* (Os).

ne ide k duši komu što = ne svida se *komu* što, ne slaže se *tko* s čim, ne odobrava *tko* što: *Néjdę mi k dūšę dök mōram gléđeti kák sę mōči* (Vrb).

ne moći srcu odoljeti = morati ostvariti svoju želju: *Ne mogu sr̄cu odolit* (DP). *Ne mògu sr̄cu odòlit, mōran ga vìdit* (Spl).

nemati duše (dušu) = biti bezosjećajan, nemilosrdan, bezdušan: *Nema duše* (Do, Ga). *Nema u njimon duše* (DZ). *Kák je je mógel stíraty, ûn něma dūšo!* (Ldb). *Něma dūšu* (Ses). *Tí băš němaš dūšu* (Ses). *Němate dúšé ako tō mōrete rěč* (Spl).

nemati srca = 1. biti bezosjećajan, hladan: *Sí znômø da ûn něma s̄r̄ca* (Ldb). *Nema sr̄ca* (Lo). *Níma s̄r̄ca ni kaj je čínegra pod nòktu* (Os). *Ôn něma sr̄ca, za níkoga ne māri* (Spl). *Uán néima sérca* (Tr); 2. suosjećati s *kim*, imati previše obzira: *Né mél s̄r̄ca dátý strelity kujso* (Ldb). *Neman sr̄ca to mu reć* (Lo). *Réci mu tí tō, já nínam s̄r̄ca* (Os). *Něman sr̄ca tō rěč öcu, znán da če ga pogòdít* (Spl). *Néjman te sérca tu rěč* (Tr).

{ni (niti)} žive duše {nema, nije bilo, nisi video} = nema (nije bilo) nikoga: *Ciélen puôten od Boljúna do Lepíncia nísan sríe ni žívè duši* (Bo). *Ma nitⁱ (ni) žive duše nisi vidijo* (Br). *Nigde nì žívę dūšę* (Ce). *Néj ni žívę dušę, tòk jé dòukčas* (Ča). *Néj žívę dušę* (Ča). *Nema ni žive duše* (Či). *Puno judi, nigdi žive duše* (Či). *Nema žive duše* (Do). *Nije bilo ni žive duše* (DP). *Nema ni žive duše* (Ga). *U cíkvi nije bilo žive duše* (Go). *Ni žíve dušé* (Hv). *Děnës něma ni žívę dūšę* (Klo). *Na vúlycy né bìlo níty žíve dūše* (Ldb). *Vróče je jókø, vúny něma žíve dūše* (Ldb). *Nema ni žive duše* (Lo). *Nije bilo žive duše* (Lo). *Níma žíve dūše* (Os). *Nema žive duše* (Ot). *Něma žívę dūšę* (Pet). *Páglej kákú jé pa Prézde, néj skáraj vęč žívę dūšę za videt* (Pr). *Préik jé bùò strášnu dýáste lèdi, zdéj néj pa žívę dūšę* (Pr). *Dòšli smo prvi dök još né bìlo ni žívę dūšę* (Ses). *Nema ni žive duše* (Si). *Dànás ovôd něma ni žíve dušę* (Spl). *Nà rívnu nije bilo ni žíve dušę* (Spl). *Kéj pa so sé, nékrej néj ni žívę dūšę* (Tr). *Dök smo mî dòšli, jòš né nìgdę bìle žívę dūšę* (Vrb). *Na sémníu râñe jütre něma još ni žívę dūšę* (Vrb).

od {svega} srca = iskreno, rado, sa zadovoljstvom: *Od svēg s̄rca* (Bib). *Nasmijala san se o srca* (Br). *Öd s̄ega s̄rca ti želiēm zdrāvja* (Ce). *Daje o srca* (Či). *Nasmija san se ot srca* (Go). *Säkä je skūža dobrà äkō j od s̄rca prišlā* (Kas). *Čestítam ty ot s̄ega s̄rca* (Ldb). *Něje n̄iš pùno, al znôš da je ot srca* (Ldb). *Jôj, dâm ti jabûk ot s̄rca* (Ses). *Ot s̄ega s̄rca* (Ses). *Ò(d) srca mi je drágo da češ dôč* (Spl). *Nasmijala san se ò(d) srca* (Spl). *Dajen t̄ to ot srca* (Ši). *Ot s̄ega s̄erca te tu žélin* (Tr). *Uot s̄erca se je nasméjou* (Tr).

odmoriti i s dušom i tijelom = dobro se odmoriti: *Kòmaj čákam da otiję, i z dūšom i télom si bódem počinola!* (Đur).

odnijeti na duši što = prisvojiti što tuđe: *Odnija na duši* (DZ).

otvoriti dušu = iskreno što reći, priznati: *Ötpřla je dûšo y rékla nam kâj se dogödylø* (Ldb). *Jôkô my je bîlø têškø, môrala sem vam ôprty dûšo* (Ldb).

otvoriti {svoje} srce komu = iskreno sve ispričati komu, ništa ne tajiti od koga: *Vé s̄e rázmem jér my je ötpřla svóje s̄rce* (Ldb). *Jâ san tèbi otvòrla s̄rce, a tî mèni n̄išta ne góvoriš ó sèbi* (Spl).

palo je na srce komu što = teško je komu: *Tòk me jé na s̄erci páu, néka težáva* (Tr).

palo je srce u gaće komu = jako se preplašio tko: *Palo mu je srce u gaće* (Či). *Pälo mu je srce ü gäče ka(d) san mu tô rëka* (Spl).

pao je kamen {sa} srca komu = lagnulo je komu, smirio se tko, osjeća tko olakšanje: *Pâja mi je kâmenj sâ srca* (Bib). *Öpal mi jé kâmen s̄rca* (Ce). *Pâ mi je kamen sa srca* (Či). *Spâ mⁱ je kamen sa srca* (DP). *Pâ mi je kamen sa srca* (Do, Go, Lo). *Dök je čûl da sô sî dôbrø, öpal mo je kâmen s̄rca* (Ldb). *Pâl mi je kâmen sa s̄rca* (Os). *Spâ mu je kamen sa srca* (Ot). *Öpal mi jé kâmen s̄rca* (Pet). *Öpal mi jé kâmen s̄rca* (Ses). *Pâ mi je kâmen sâ srca ka(d) san tô dòznâ* (Spl). *Svè ču ti rëč pa če ti pâst kâmen sâ srca* (Spl). *Pâ mⁱ je kamen sa srca* (Ši). *Pòu me jé kâmen zes s̄erca* (Tr). *Pòu me jé kâmen zes s̄rca, zdéj sen duábru* (Tr). *Opâl mi jé kâmen s̄rca dok su se navèčer kòmaj vrnôli dòma* (Vrb).

po duši = iskreno: *Kâzati po dûši* (Bib). *Reci mi po dûšë, koliko si mu plâti* (Bo). *Reci mi po dûšë koliko si da za tegâ volâ* (Bo). *Rëci pô dûše* (Ce). *Rèc po dûši* (Hv). *Rëcy tî pô dûšy, jel by tî tô mögel naprávyty?* (Ldb). *Reci po duši!* (Lo). *Rëc po dûši bîš mi bî tô tî ucinî* (PiZ). *Reci po dûši jê to istina* (Se). *Rèci po dûši!* (Spl). *Reci ti po duši!* (Ši).

pogoditi (ubosti) u (do) srce koga = jako ražalostiti koga, jako povrijediti koga: *Pogodijo me u srce* (Do). *Tô lôš ga je pogodila f s̄rce* (Ldb). *Pënol ga jé do s̄rca* (Ses). *Nemôj mu tô rëč, pogôdičeš ga ü srce* (Spl). *Pogodilo me u srce* (Ši). *Tu më jé f s̄erci pagadiú* (Tr).

pojela guzica dušu = /kad je netko podmićen pa krivo čini/: *Pojila guzica dušu* (DZ).

pokvarena duša = loš čovjek, iskvaren, nemoralan: *Kojâ je otô pokvôreno dûša!* (Hv).

predati (izručiti) dušu Bogu = umrijeti: *Bògù j zrûčil dûšu* (Kas). *Pòsle tûlkø móky ipak je dûšo prédal Bògo* (Ldb).

presjeklo {je} oko srca koga = naglo se *tko* prestrašio, doživio je udarac, šok: *F s'čo ga je preséklo dok je videl da je pôla* (Ldb). *Préseklo me oko s'ča* (Os). *Pris'klo me oko srca* (Si, Ši).

primati (uzimati, uzeti) {k} srcu (u srce) što = shvaćati/shvatiti ozbiljno, duboko proživljavati/proživjeti *što*: *Ne uzimli sve s'cnu!* (Br). *Nákar sę túlku sekírat, nákar se zéť k s'čce* (Ča). *Ne smiš sve primat u srce* (Či). *Nemoj to uzimat s'cnu!* (Či). *Priman sve s'cnu* (Do). *Ne uzimaj sve s'cnu!* (DP). *Käd bi čověk sę g'rde besèdi zél h s'čcu, finil bi va lúdnice* (Kas). *Jô na tvójem město tô né by jémal k s'čco / néj zél k s'čco* (Ldb). *Ne uzimli sve s'cnu!* (Lo, Ot). *Káj tåko zémleš sę k s'cnu?* (Os). *Náj sę zéti k s'čcu!* (Pet). *A se bu préjšuo, nákar se tåku k s'čce vzéť* (Pr). *Nëmoj sàkej prímäti k s'čcu* (Ses). *Nëmoj sę prímäti k s'čcu* (Ses). *Né vaja své prímäti k s'čcu* (Spl). *Némôj tô úzìmat s'čcu* (Spl). *Nemoj to primat k s'cnu!* (Ši). *Nákar tu tåk k sérce jémat* (Tr). *Nákar várjëst sę, nákar se túlku zéť k sérce* (Tr). *Náj sę prijëti / prímäti k s'čcu* (Vrb).

prirasti komu {k} srcu = zavoljeti koga, postati drag, neophodan komu: *Prirasta mi je s'cnu* (Či). *Prirasta mi s'cnu* (Do). *Tâ málâ mîj s'čcu prirâslà* (Gr). *Réklo bi se dâ (n)joj je prirësa sârcu!* (Hv). *Tô xiža jy je pryrôsla s'čco, zôtq se né da odata* (Ldb). *Prirâsel mi jé k s'čcu* (Ses). *Prirasta mî je s'cnu* (Si, Ši). *Dòbrâ je, drága, svimà nan je prirâsla s'čcu* (Spl).

prodana duša = čovjek koji se odrekao poštenja radi koristi: *Néj jym niš vêrovaty, tô sę ty prôdane dûše* (Ldb). *Niš mu ne vêruj, ôn ti je prôdana dûša* (No).

prodati (dati) dušu sotoni (vragu, ðavlu) = postati nepošten, prepustiti se zlu, ne zazirati ni od čega da bi se došlo do cilja, postati bogohulnik: *Prodäti ðâvlu dûšu* (Bib). *Prodäti vrâgu dûšu* (Bib). *Prôdali su dûšu vrâgu* (Ce). *Proda je dušu sotoni* (Či). *Dušu je vragu proda* (Do). *Rajšy by ôstal bez icësa, nég dôl dûšo vrôgo y ták lûde fkânyl kak ún* (Ldb). *Prôdal je dûšo vrôgo, nêčem više ž nîm pôsla mëty* (Ldb). *Prôdala by dûšo vrôgo, sám kaj by dobila sę kaj ôče* (Ldb). *Dâti dâšo vrâgu* (Pet). *Proda je dûšu vrâgu, nè mòš mu višje vîrovat* (Spl). *Proda je dušu vragu* (Ši). *Zâtë i jé tåkof, dâl je dûšu vrâgu* (Vrb).

raditi srcem = iskreno i pošteno pristupiti poslu: *Râđiti s'čcon* (Bib).

raniti srce komu = povrijediti, uvrijediti koga: *S'čce jy je rânylo kaj je odata bes pôzdrava* (Ldb).

raniti u srce koga = povrijediti, uvrijediti koga: *Râni ja ga je u s'čce kâd mu je rëka, da mu je i sîn krëja zâjno s ostâlin društvê* (Bib).

razgaliti dušu = razveseliti se dobrom pjesmom: *Dobrom pismom edino moreš razgálit dûšu* (LI).

rukua na srce = iskreno govoreći: *Rûku na s'čce* (Ce). *Rûku na s'čce, nî njoj bîlô lâhko* (Cr). *Ruku na s'čce, tako je* (Či). *Ruku na s'čce pa reci!* (Do). *Ruku na srce, al si laga* (Go). *Dâ ti se pijažâ mäja? – Rûku na s'čce, nê!* (Gr). *Rûku nã sârce* (Hv). *Ruku na srce/serce* (Kr). *Rôkou na s'čce, više sy nyty né zaslûžyl* (Ldb). *Rôkou na s'čce, mögel sy tî tô pùnq bôle naprávyty* (Ldb). *Ruku na s'čce* (Lo). *Rûko na s'čce, sa nî rëkla niš kaj nî istina* (Os). *Ruku na s'čce, al je tako* (Ot). *Rôkou na s'čce*

(Pet). *Ruku na srce* (Ru). *Ruka na s̄rće, ȇl nē tāk* (Ses). *Ruku nā srce, nije bāš nikā lipotīca, ma je smišna i s̄impatična* (Spl). *Ruku na srce, tako je* (Ši). *Roku na s̄rće, govōril je īstinu* (Vrb).

s dušom = osjećajno: *Reć z dušom* (Ot).

sjelo {je} srce na mjesto komu = smirio se *tko*, vratio se u normalno stanje: *Silo mu srce na misto* (DP). *Srće jy je sjelo na město dok je vídla da sò si živý y zdrávy* (Ldb). *U zádne se smíříja, silo mi je srce nà místo* (Spl).

slomiti srce komu = teško ražalostiti koga: *Slomijo mi srce* (Do). *Slomila mu je srce* kad ga je ostavila (Spl). *Vušamou me je serci* (Tr).

smijati se (nasmijati se) od srca = iskreno se smijati: *Ot srca se nasméjal dok je videl kak je Mára pôla stôlca (Ldb). Zd  j sen s   pa uot s  rca nasm  jaua (Tr).*

smrtni mi grijeh na dušu i na tijelo! = jamčim, časna riječ: *Smętny my gręx na dушоу y na тěло da je тô tak!* (Ldb).

spasiti dušu = oslobođiti se grijeha: *Spôsiti dôšu* (Hv). *Môsly da sy bô spásyl dôšo ak vê výne ūnô kaj je zél* (Ldb).

srce boli koga = teško je komu, pati tko: *Srce me boli kad ga vidin* (Či). *Srce me bolí kàd ga vídin iako žálosnega* (Kas). *Srce me bolí dok vídym kák moje těškø* (Ldb). *Srce me bolí kaj my se óče raskolyty* (Ldb). Za parkom Kòlakovcem svakog Gospicána srce boli (LI). Cé nèj pa vòle, tude sýci báli (Pr). *Srce me bolí kad vídin káko pàtiš* (Spl). Ke me je tèšku, mè tak sýrci báli (Tr). *Sýci mè báli, tak me ga je žou* (Tr).

srce je htjelo iskočiti van komu = 1. kako se prestrašio tko: *Srće mi je štelo skočiti vun dök sem tō čula* (Ses.); 2. kako se umorio tko: *Tak smo běžaly na vlák kaj my je srće štelo vun skočyty* (Ldb).

srce je izdalо koga = umro je tko: *Kād mu je likār rēka, da ga mōre od vēlikoga pīčā
sīcē izdāti, prisīlīja se ne pīti (Bib).*

srdce je na mjestu komu = zadovoljan je *tko*, miran je *tko*, smiren je *tko*, osjeća *tko* da je sve u redu: *Srce mi je na mistu čin ga vidin* (Či). *Odma mi je srce na mistu kad si tu* (Do). *Rec' jel ti sad srce na mistu?* (Go). *Ak bō ty tak srce na město, bom y nō zvýl* (Ldb). *Vě dök znôm da ste sî živý y zdrávy, srce my je na město* (Ldb). *E sa mi je srce na mistu* (Lo). *Jel ti sâda srce na městu?* (Os). *Tu sej je v rěd děu pa mej sřci na měiste* (Pr). *Je li ti sad srce na mistu?* (Ru). *Mâm mi je srce na městu čém tě vídim* (Ses). *Sâd mi je sřce na městu* (Ses). *Je li ti sâd sřce na městu?* (Spl). *Ka te vidin, srce m'je odma na mistu* (Ši). *Sřci me je zděj na měiste* (Tr). *Zděj me je pa rějs sřci na měiste* (Tr). *Sat mü je sřce na městu* (Vir). *Sât mi je sřce na městu dok si dôšla dôma* (Vrb).

sŕce je od kamena komu = bezosjećajan je tko: *Sŕce mu je ot kameni* (Či). Tako zvřežaty čověka mōre sám něšće kómo je sŕce ot kaména (Ldb). *Sŕce ti je od kámena* (Spl).

srce je sašlo (došlo, iskočilo i sl.) u pete (petu, gaće) komu = kako se prestrašio *tko*:
Kako tó ulázíš, kāj dův, jáko si me sprédnia da mi je sr̄ce dōšlo u pētu (Bib).

Vèč je pàja mrâk a ôn ìza kantùnà skučìja i vïknìja bù! Pripàla san se dà mi je sìrce dòšlo u pétu (Bib). Sašlo jon je srce u petu (Br). Srce se je nikomu kalalo u gače (Kr). Srce mi je skòčilo f pétu (Križ). Srce mo je pàlo v gáče dok je sôset Jakòp počel vikaty na néga (Ldb). Nékaj je tak zružylo kaj my je srce odišlo f pétó (Ldb). Sašlo mi je srce u pete (Lo). Srce mi se kalalo u pete (Op). Sašlo jon je srce u petu (Ot). Sŕcę mi jé skočilo f pêtę (Ses). Sáslo jon je sìrce u péte (Spl). Srce mi se kálalo u gáče (Spl). Srce m̄i se kalalo u pete (Ši). Sŕcę mi jé skočilę f pêtę dok jé žaba skočila z vòdę (Vrb).

srce je stalo komu = jako se prestrašio *tko*: *Pès je skočyl nô me, a ménje je sìrce stálo* (Ldb). *Joj ménq, pa sŕcę mi jé stálo* (Ses). *Sŕcę mi jé stále dok sém čúla kak jé fějst zagrmelę* (Vrb).

srce je u petama komu = prestrašen je *tko*: *Srce mi je u petan* (Lo). *Pótres nas je zbuďl, sém nam je sìrce bûlo f pětaj* (Ldb).

srce je u stražnjicu skočilo komu = jako se prestrašio *tko*: *Joj, skára me jé sérce v rët skáciu tak sén se strášua* (Tr).

srce je zadrhtalo komu = prestrašio se *tko*: *Kal san tò čúla, sôrce mi je zlepěčalo* (PiZ).

srce puca (je puklo) {od tuge} komu = jako je tužan *tko*: *Pùklo mi je sárce* (Hv). *Sŕce jym pôča zôto káj so dèca odišla od níx* (Ldb). *Da znô kaj ūna dêla, sìrce by mo pôčylo od žálosty* (Ldb). *Méj je pòklo srce, a némo je séjeno* (Ldb). *Dòbila je infárt, divánijo da ju je sìrce puklo od tuge za mûzu* (Os). *Sŕce mi púca od mûke* (Spl). *Srce m̄i puca ot tuge* (Ši). *Sérce me bu pùkneu ko ga viden kok júka* (Tr).

srce se komu prepolovilo na pola = jako se prestrašio *tko*: *Srce mi se pripolovilo na pola* (Či).

srce se para {od tuge} komu = jako je tužan *tko*: *Srce mi se para ka to vidin* (Go). *Sŕce mi se pâra ka(d) tò čújen* (Spl).

srce vuče koga komo (kamo) = želi *tko* biti s *kim* ili ići kamo, pati *tko* za *kim/čim*: *Vlèičę mę sìrci dómú* (Ča). *Srce vuče južnon kraju* (Či). *Srce vuče zavičaju* (Či). *Srce me vuče (Do)*. *Srce je vlèče na domovinę* (Ldb). *Sŕcę mę vlèičę k dómú* (Pet). *Sŕci mę vlèičę detéte* (Pr). *Sŕcę mę vlèičę tám* (Ses). *Sŕcę mę vlèičę k dómú* (Ses). *Sŕce me vuče k njëmu, bìrzò ču mu se vrátiť* (Spl). *Sŕce ga je vûklo u Dálmaciju* (Spl). *Srce me vuče u rodni kraj* (Ši). *Sérce mę dámú vlèičę* (Tr). *Tak mę sérce vlèičę kedá bun dámú pářšua* (Tr). *Sŕcę ga vlèičę tám gdę sę rödil* (Vrb).

staviti srce na mjesto = smiriti se: *Stávi sìrce nà mìsto, své če jöpet dôč na svòje* (Spl).

široke duše = nesebičan čovjek: *Otác ti je bîl širòke dûšê* (No).

što na srcu, to i na jeziku = biti iskren, otvoreno, glasno i jasno reći: *Što nà srcu, tò i na jazíku* (Bib). *Úna je takva, káj jy je na sìrcò, tò y na jezikò* (Ldb).

teška srca = nerado, jedva, s mukom, teško: *Imàla je šupljáču kojú je duperívála skòro trýest gödin, níkidan je báčila, i tò těšká sìrca* (Bib). *Těška sìrca* (Ce). *Teška mi je srca dâ* (Či). *Otišla (ošla) je teška srca* (Do). *Teška srca* (DP). *Teška ti srca to dajen* (Go). *Odlíile su se těška sìrca* (Gr). *Těška sìrca se rastájemo* (Gr). *Těška*

s̄rca je odišel svojega kraja (Ldb). *Teška srca* (Ot). *Dajen t̄ teška srca* (Si, Ši). *Tēška mi je s̄rca dâ rûku* (Spl).

teško je palo na srce komu što = duboko je povrijeđen *tko čime*: *Tēško jy je pâlo na s̄rce kaj so jo nê zvaly svâte* (Ldb). *Teško m̄ je palo na srce* (Ot). *Tēško mi je pâla nâ srce tâ nêprâvda* (Spl).

teško je pri (u) duši komu = žalostan je *tko*, neraspoložen je *tko*, pritisnut teškim mislima: *Nojz̄ uvik teško pri duši* (Br). *Teško mi je pri duši* (Či). *Tēško m̄ je pry dûšy, ž̄ena ga je stôvyla* (Ldb). *Nëkak mi je têško pri dâš̄* (Pet). *Tâk mi je têško pri dâš̄ dok mîslim na tê nâš̄ siromâkê* (Ses). *Tēško mi je u dûši ka(d) tô čûjen* (Spl). *Teško mu je pri duši* (Ši). *Tâk me je nêkok têšku pr̄ duše* (Tr). *Têške mi je pri dûše dok s̄etim kâk òna sât zgлêda* (Vrb).

teško je pri srcu komu = teško je *komu*, pati *tko*: *Ok nêko nâdo nê spôduneš, pôlej te je têšku pr̄ s̄rce* (Ča). *Me je tâk pr̄ s̄rce têšku* (Ča). *Tēško m̄ je pry s̄rco, al b̄ se oporâvyl* (Ldb). *Têško mi je pri s̄rcu* (Pet). *Sâmu me je têšku pr̄ s̄rce* (Pr). *Têško mi je pri s̄rcu dôk ju vîdim* (Ses). *Tēško mi je pri srcu kad nâ tô mîslin* (Spl). *Teško m̄ je pri srcu* (Ši). *Têšku mo je pr̄ sérce* (Tr). *Têške mi je pri s̄rcu dok vîdim tô jâdnu dêcu* (Vrb).

tjerati (natezati, naganjati, mučiti) koga kao vrag grešnu dušu = jako mučiti *koga*, prisiljavati *koga* na obavljanje teških poslova; iznimno snažno povlačiti *koga ili što*: *Mûčiš ga kâk vrâg grêšno dûšo* (Bak). *Natêžę ga kâk vrâg griêšnu dûšu* (Ce). *Nagânjâš me kâko vrâg grêšnu dûšu* (Cr). *Un me tira ka vrag grišnu dušu* (DP). *Ne natêži tû stomânu kod vrâg grišnû dûšu* (Gr). *Tira tô žyvinče kaj vrôk grêšnô dûšo* (Ldb). *Pretiruje ga dêlat ko vrâg grêšno dûšo* (Os). *Mûčiš m̄ kâk vrâg grêšnu dûšu* (Ses). *Nâj m̄ mučiti kâk vrâk grêšnu dûšu* (Vrb).

u dušu pogoditi koga = duboko dirnuti, pogoditi *koga* (u njegovu bit): *Pogodije me u dušu* (DP). *V dûšo ga je ftreýlo tô kaj je odišla od nêga* (Ldb). *Pogòđija me u dûšu* (Spl).

ujesti (ugristi) za srce koga = duboko povrijediti *koga*; zlobno *komu što* reći: *Ugrîza ga je za s̄rce kad mu je spomênija nû zemljû što je prôda* (Bib). *Uvîja ga je zâ srce kad mu je spomênija tû zemljû, nî tô trîbaja izûstîti* (Bib). *Ujide me za s̄rce* (Br). *Ujide me za srce* (DP). *Ujist za srce/serce/sarce* (Kr). *Za s̄rce ga je vgrîzla dôk je rékla da ga nêče* (Ldb). *Ujist za srce* (Ru). *Tvójë su me rîci újile zâ srce* (Spl). *Újila me zâ srce, tô nîsân mòga podnît* (Spl). *Ujila me za srce* (Ši).

umoran kao grešna duša = jako umoran: *Zmâñtran jé ku grêšna dûša* (Ča). *Zmûčen jé ko grêšna dûša* (Tr).

voljeti svim srcem koga/što = voljeti iznad svega *koga/što*, biti duboko privržen *komu/čemu*: *Voliti svîn s̄rcon* (Bib).

za dušu ti bilo! = /najčešće se kaže nekom *tko prdne/*: *Za dušu ti bilo!* (Lo).

za svoju dušu = za vlastito zadovoljstvo, za svoj užitak, samo za sebe: *Za svôju dûšu* (Ce). *Pêšme pîšem za svôjô dûšo* (Ldb). *Ovô činîn za svojû dûšu* (No).

zazeblo je oko srca koga što = neugodno je *komu što*, povrijedilo je *koga što*: *Zazêblo m̄ je nêkaj òkré s̄rca* (Ses).

zazeblo je pri srcu koga = neugodno je *komu*; teško je *komu*; tužan je *tko*: *Dok sem čūl kaj se dogoža, zazeblo me pry s'cō* (Ldb).

zima je komu {tako} da mu srce hoće stati = vrlo je hladno *komu*: *Zima my je tāk my s'rce oče stāty* (Ldb).

znati {do} u tančine (tančinu) duše koga = dobro poznavati *koga*: *Zna me do u tančine duše* (Či). *Znā me do u tančinu dusē* (Spl).

željeti svim srcem = intenzivno željeti, jako željeti: *Kojekaj sy želēm sēm s'r̄cem* (Ldb).

IZVORI

- Barbić, Ante. 2011. *Rječnik Pitava i Zavale*. Zagreb: Institut za hrvatski jezik i jezikoslovje.
- Benčić, Radoslav. 2014. *Rječnik govora grada Hvara. Förske rīci i štōrije*. Hvar: Muzej hvarske baštine.
- Čuljat, Marko. 2004. *Ričnik ličke ikavice*. Gospic: Lika press.
- Francetić, Ivan. 2015. *Rječnik boljunskego govora* [prir. Tamaro, Sandra]. Pula: Sveučilište Jurja Dobrile u Puli.
- Geić, Duško. 2015. *Rječnik i gramatika trogirskoga cakavskoga govora*. Split: Književni krug Split – Združeni artisti Trogir.
- Gusić, Ivica; Gusić, Filip. 2004. *Rječnik govora Dalmatinske zagore i zapadne Hercegovine*. Zagreb.
- Ivančić Dusper, Đurđica; Bašić, Martina. 2013. *Rječnik crikveničkoga govora*. Crikvenica: Centar za kulturu “Dr. Ivan Kostrenić”.
- Lukežić, Iva; Zubčić, Sanja. 2007. *Grobnički govor XX. stoljeća (gramatika i rječnik)*. Rijeka: Katedra Čakavskog sabora Grobničine.
- Malnar, Marija. 2011. Somatska frazeologija čabarskih govora. *Rasprave Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovje* 37/1, 101–119.
- Malnar, Marija. 2012. *Fonološki opis čabarskih govora na frazeološkom korpusu*. Doktorski rad. Zagreb: Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu.
- Maresić, Jela; Menac-Mihalić, Mira. 2008. *Frazeologija križevačko-podravskih kajkavskih govora s rječnicima*. Zagreb: Institut za hrvatski jezik i jezikoslovje.
- Maresić, Jela; Miholes, Vladimir. 2011. *Opis i rječnik đurđevečkoga govora*. Đurđevac: Gradska knjižnica Đurđevac.
- Menac-Mihalić, Mira. 2005. *Frazeologija novoštokavskih ikavskih govora u Hrvatskoj: s rječnikom frazema i značenjskim kazalom s popisom sinonimnih frazema*. Zagreb: Institut za hrvatski jezik i jezikoslovje – Školska knjiga.
- Menac-Mihalić, Mira; Menac, Antica. 2011. *Frazeologija splitskoga govora s rječnicima*. Zagreb: Institut za hrvatski jezik i jezikoslovje.

- Milat Panža, Petar. 2015. *Rječnik govora Blata na Korčuli*. Zagreb: Institut za hrvatski jezik i jezikoslovje.
- Miletić, Cvjetana. 2019. *Slovnik kastafskega govora*. Kastav: Udruga Čakavski senjali.
- Moguš, Milan. 2002. *Senjski rječnik*. Zagreb – Senj: Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti – Matica hrvatska Senj.
- Nežić, Ivana; Opašić Maja. 2016. Prilog semantičkoj analizi frazema govora Brovinja. U: *Zbornik radova Šestoga hrvatskoga slavističkoga kongresa*. Prvi svezak. [ur. Botica, Stipe i dr.]. Zagreb: Hrvatsko filološko društvo, 365–374.
- Šatović, Franjo; Kalinski, Ivan. 2012. *Rječnik hrvatskoga kajkavskoga prigorskoga govora zagrebečkoga Čerja*. Zagreb: Pučko otvoreno učilište Sv. Ivan Zelina.
- Šimunić, Božidar. 2013. *Rječnik bibinjskoga govora*. Zadar: Ogranak Matice hrvatske u Zadru.
- Turk, Marija. 1998. Frazeologija krčkih govora. U: Lukežić, Iva; Turk, Marija. *Govori otoka Krka*. Crikvenica: Libellus, 263–298.
- Vranić, Silvana; Oštarić, Ivo. 2016. *Rječnik govora Novalje na otoku Pagu*. Novalja: Grad Novalja – Ogranak Matice hrvatske u Novalji – Filozofski fakultet Sveučilišta u Rijeci.

LITERATURA

- Anić, Vladimir. 2000. *Rječnik hrvatskoga jezika*. Zagreb: Novi Liber.
- Baza frazema hrvatskoga jezika. Zagreb: Institut za hrvatski jezik i jezikoslovje. <http://frazemi.ihjj.hr/> (pristup 20. rujna 2020.).
- HFR = Menac, Antica; Fink Arsovski, Željka; Venturin, Radomir. 2014. *Hrvatski frazeološki rječnik*. Zagreb: Naklada Ljevak.
- Hrnjak, Anita. 2005. Frazemi s komponentom *srce* u hrvatskoj i ruskoj frazeologiji. *Riječ* 11/2, 20–27.
- Kovačević, Barbara. 2012. *Hrvatski frazemi od glave do pete*. Zagreb: Institut za hrvatski jezik i jezikoslovje.
- Kovačević, Barbara; Ramadanović, Ermina. 2016. Primarne emocije u hrvatskoj frazeologiji. *Rasprave: Časopis Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovje* 42/2, 505–527.
- Malnar Jurišić, Marija. 2017. Tijelo u hrvatskoj dijalektnoj frazeologiji. U: *Zbornik radova 45. seminara Zagrebačke slavističke škole: Tijelo u hrvatskome jeziku, književnosti i kulturi* [ur. Brković, Ivana; Pišković, Tatjana]. Zagreb: FF press – Zagrebačka slavistička škola, 75–99.
- Novoselec, Zvonimir. 2019. *Frazeološke jedinice sa sastavnicom srce u hrvatskom i švedskom – kulturni modeli i motivacija*. Doktorski rad. Zagreb: Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu.
- Opašić, Maja; Gregorović, Maja. 2010. Smrt u hrvatskoj frazeologiji. *Croatica et Slavica Iadertina* 6/6, 55–72.

- Vidović Bolt, Ivana. 2016. Dobrota kao karakterna osobina – na primjerima hrvatskih i poljskih frazema s komponentom *srce*. U: *Slavenska filologija. Prilozi jubileju prof. em. Milenka Popovića* [ur. Čelić, Željka; Fuderer, Tetyana]. Zagreb: FF press, 25–33.

***Heart and soul* in Croatian dialectal phraseology**

In the Croatian dialectal phraseology, there have been numerous phrasemes recorded in which human body parts are named. For the purposes of this paper, the phrasemes which contain, in their structure, components *heart* and/or *soul* have been excerpted from the published dialectal corpus, while another part of the corpus is collected through field work. The characteristics of such phrasemes are being observed, with special attention given to their meaning.